

Вольга Соламава

У гэтыя лютаўскія дні грамадокасць Гродзеншчыны, родныя і знаёмыя Вольгі Іосіфаўны Соламавай, былога сакратара Гродзенскага падпольнага гаркама камсамола, адзначаюць 50-ю гадавіну з дня яе гераічнай гібелі. Складанае пачуццё смутку аб патрыяты і адначасова гонару за яе выклікае ў людзей цэлы рой думак.

Не верыцца! Як даўно, цэлых паўвека назад, адбываліся падзеі Вялікай Айчыннай! Калі б Вольга Соламава жыла, была б яна зараз 73-гадовай бабуляй, акружалі б яе дзеці, унукі, праўнукі, насіла б яна, хутчэй за ўсё, ганаровае званне заслужанай настаўніцы Беларусі.

Толькі засталася яна ў людской памяці назаўсёды маладою. Воблік прыгожай, высокай, стройнай, з доўгімі косамі, чарнявай дзяўчыны паўстае з успамінаў членаў яе сям'і: роднай маці, брата, сястры, з успамінаў шырока вядомых на Гродзеншчыне партызан і падпольшчыкаў, баявых сяброў Вольгі: С. Шварцмана, Л. Дземях, Л. Прытыцкай (сястры легендарнага С. В. Прытыцкага), камандзіра партызанскага атрада імя Суворова Ф. Крайніка, партызанскага сувязнога В. Сытага, сакратара Бераставіцкага падпольнага райкома камсамола М. Шышкіна, камісара партызанскай брыгады імя А. Неўскага і сакратара Гродзенскага падпольнага райкома партыі Ф. Дайнекі.

Кароткае і прыгожае жыццё Вольгі Соламавай адлюстравана ў Гродзенскім абласным і іншых музеях. У вёсцы Лаша, у Канюхах (Бераставіцкага раёна) паўсталі помнікі Вользе, каля СШ № 19 г. Гродна — абеліск. Есць вуліца ў яе гонар у абласным цэнтры, цеплаход. На школе, дзе яна вучылася, на месцы ж гібелі — мемарыяльныя дошкі. Радзіма ўзнагародзіла яе ордэнам Айчыннай вайны I ступені і медалём «Партызану Айчыннай вайны». Подзвіг слаўнай дачкі беларускага народа натхніў на творчасць скульптара Данянюкова, мастака Парахню, паэта А. Цыхуна, пісьменніка А. Карпюка. Што ж здзейсніла маладая дзяўчына, як увайшла яна ў бессмяротнасць?

Ну які жыццёвы шлях у 23-гадовага чалавека? Але змясцілі гэтыя гады і мала, і многа. Радзіма Вольгі Соламавай — вёска Лаша Гродзенскага

раёна. Уважліва вывучае падрыўную справу, зброю розных сістэм, парашут і г. д. Першая спроба перакінуць дыверсійную групу праз лінію фронта на лыжах не ўдалася. У пачатку мая 1943 г. яны пералетелі на планеры і прыземліліся пад Віцебскам. Пад Гродна дабраліся пехатой. У Ліпінскай пушчы была партызанкай-дыверсантай, пасля накіравалі на прапагандысцкую работу ў Гродзенскі раён. Вылучылі сакратаром Гродзенскага падпольнага гаркама камсамола з дыслакацыяй не ў горадзе, а ў вёсках, хутарах і лясных масівах раёна. Вольга знаходзілася на паўлегальным становішчы. Маладыя юнакі і дзяўчаты, перад якімі яна выступала з заклікамі ўступання ў партызаны, стваралі камсамольскія арганізацыі, ведалі яе як Волгу, называлі «наша Вольга». Члена Гродзенскага падпольнага райкома КПБ Васіля Бібіча — як Васілеўскага. Сярод партызан яны адкрыта насілі зброю, партызанскую форму.

Клопат Вольгі Соламавай — лістоўкі, газеты, агітацыя, выкананне баявых заданняў. Яе ўдзелам ля станцыі Ражанка былі падарваны чыгуначныя рэйкі і затрыманы поезд з моладдзю, што хапелі выйсці ў Германію. На чале з Вольгай група падпольшчыкаў правяла аперацыю па дастаўцы з Дзярлаўскага гарнізона медыкаментаў у партызанскі шпіталь.

Жыццё Вольгі і яе каханага Васіля Бібіча абарвалася ля вёскі Казённая Жорнаўка, дзе ў няроўным баі з акружыўшымі іх фашыстамі яны загінулі. Абодва — з прастрэленымі сэрцамі.

СПОРТ

Хоккей на траве Четвертые в Европе

Женская молодежная сборная Беларуси по хоккею на траве хотя и осталась за чертой призеров чемпионата Европы, но ее дебют в Испании, несомненно, явился приятным открытием.

В первом же матче белорусская команда, полностью состоящая из игроков гродненского «Ритма», «скрестила» клюшки с лидером европейского «зального» хоккея — сборной Испании. До перерыва счет на табло оставался ничейным — 2:2 (голы у нас забил И. Лукашевич и О. Аполайко), но во втором тайме испанки вырвали победу (4:2). В этот же день предстояла встреча и со сборной Англии, не скрывавшей своих честолюбивых планов. Но под сводами Дворца спорта в небольшом городке Ллоднго произошла сенсация: Беларусь с разгромным счетом 8:2 победила англичанок (Т. Богданович — 3, С. Карелина и Н. Ковалева — по 2, К. Шляжас).

Наши хоккеистки на следующий день уверенно взяли верх

встречи, то Беларусь осталась бы с бронзовыми медалями. Фортуна, однако, отвернулась. В итоге — четвертое место. «Золото» — у испанок, на последующих местах — Англия и Словакия.

Хоккей в залах на Западе сейчас необычайно популярен. И то, что гродненские хоккеистки не только не оказались на задворках европейского чемпионата, но и в шаге стояли от пьедестала — большой успех. Чуть-чуть бы везения, удачи — и команда бы заняла 2 или 3 места. Причем английскую сборную, завоевавшую серебряные медали, наши хоккеистки вчистую переиграли. Да и с другими призерами сборная играла на равных. А, например, капитан команды Светлана Карелина с 12 мячами заняла второе место в списке лучших снайперов чемпионата. Да и по количеству забитых голов, по разнице мячей белорусская сборная уступила только испанкам.

Немаловажно и то, что позади в чемпионате остались сборные Франции, Чехии, Австрии,

Літні чытанні
Калі будзеш праходзіць калі
брацкай марш у гарадскім
парку. У лямках накітаваных
малых Вольгі Сотамавай, Васілі
Вілія і іншых герояў. Школь-
нікі і моладзь могуць зрабіць
творах і эксклюзіўна на да-
лаіну і месца рэгіянальнага.
Прашаем і да нас, у калітас імя
П. І. Дзеўчышчыкова. Былі калі-
тас імя В. Сотамавай улічэн
наш калітас, а эксклюзіўна музея.
створылі ў Лідзе 30 год на-
зад, а нова напавілі наш му-
зей. Тут вы можаце як бы св-
спраша з Вольгай, якая адна-
ла за нас сваё малое жыццё
і засталася назавоўсім малой.

У. КОЗЫРАЎ,
літвінскі музей калітас імя
П. І. Дзеўчышчыкова.

1942 года яна ўжо на Беларус-
падтрымлівае. Выхадзілі. Летам
ЛКСМБ просілі адрываць у
Вамбарава Мазы. ЦК
стаўнічалі. Працавала ў полі.
ход. у Мардоўскую АССР. На-
Потым — эвакуацыя на За-
малю менш года.
прапоўных. Да вайны застава-
та абласнога Савета дэлегацый
выбраві дэлегатам Беларуска-
А тут яшчэ Вольгу іосифаву
нем. мела да гэтага зноўна.
у школу. Працавала з націжэн-
года і атрымала прызначэнне
добрамі дэлегатамі летам 1940
пры абласна. Скончыла іх з
6-месячныя дэлегатачныя курсы
агаванізацыі дэлегатаў на
нішай. Калітас і камсамольская
мара жыцця — стаць настаў-
спісав, аднавілася, нябольшая
гас. яна — у камсамол. Здаў-
кірунка. Давыкі ўступілі ў калі-
павярнула на лепшы і светлы
смыт, жыццё карэным чынам
дзя таліт, як Вольга і не
служанні і неазадажжаныя), а
прынёс і сталініскай латэры (за-
сень 1939 года. Камусяці ён
Прышоў дэлегатачны вера-
Сараскаў — у Кавасюк.
Вары, Пчыкіх — у Лікоўку,
заарыкі да паноў Красніцкіх у
леннай. Падарэла — бегала ў
Расла добрай, прапавітай, сум-
Таму хатнія работы ханала.
дзя. Была старапашай з дзяцей.
савіянскіх сям'і ў маі 1920 го-
савіянскіх сям'і ў маі 1920 го-